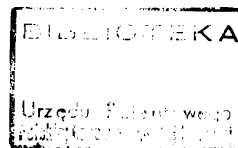

25 kwietnia 1932 r.

B63g 8/00²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15717.

Antoni Pawłowski
(Sokół, Polska)
i Władysław Augustyn
(Sokół, Polska).

Kl. 65 a³ 5.
MRP B63g 8/00

Kajuta ratunkowa dla załogi zatopionej łodzi podwodnej.

Zgłoszono 16 stycznia 1930 r.

Udzielono 22 lutego 1932 r.

W kadłub łodzi podwodnej 1 jest wbudowana kajuta ratunkowa 2. Kajuta ta składa się z cylindra stalowego, zamkniętego u dołu i u góry półkulami. Kajutę ratunkową wbudowuje się w kadłub łodzi podwodnej. Gniazdo więc, w którym kajuta ratunkowa jest umieszczona, musi być odpowiedniego kształtu. Kajuta ratunkowa wystaje górną swą półkulą ponad pokład łodzi podwodnej i opiera się na tym pokładzie na pierścieniu z profilowanego żelaza. W miejscu oznaczonym liczbą 3 jest przestrzeń między kajutą ratunkową, a wnętrzem łodzi uszczelniona pierścieniem gumowym. Ażeby w razie odczepienia kajuty ratunkowej woda nie dostała się do dalszych komór łodzi podwodnej, gniazdo, w

którym znajduje się kajuta ratunkowa, jest oddzielone ścianką.

Sposób posługiwania się kajutą ratunkową jest następujący.

Załoga otwiera właz 4, znajdujący się w ścianie kadłuba łodzi podwodnej, a następnie właz 5, znajdujący się naprzeciw włazu 4. Przestrzeń 6 między kajutą ratunkową a ścianą gniazda łodzi podwodnej jest pusta, ponieważ wmontowanie ratunkowej kajuty odbywa się nad powierzchnią wody. Załoga opuszcza łódź podwodną i lokuje się w kajucie ratunkowej. Zamknąwszy za sobą właz 4 a potem właz 5, odczepia kajutę ratunkową od kadłuba łodzi. Kajuta ratunkowa trzyma się w gnieździe łodzi przy pomocy klinów 7, które zache-

piają swą zbieżną stroną o pierścień 8 przytwierdzony do ściany gniazda łodzi. Kliny te dają się podsuwać pod pierścień przy pomocy mechanizmu, składającego się z kół zębatach stożkowych 9, i są zaopatrzone każdy w trzpień nagwintowany i naśrubek, który stanowi koło stożkowe zębate. Klinów musi być więcej, niż dwa. Mechanizm do przesuwania klinów jest umieszczony w płycie fundamentowej 10. Przy pomocy koła 11 można, kręcąc osią 12, podsuwać kliny pod pierścień 8, lub też wysuwać je z pod niego. Oś 12 koła stożkowego jest uszczelniona w płycie przy pomocy dławika 13, aby woda nie mogła się dostać do kajuty ratunkowej. Po wysunięciu klinów z pod pierścienia wypór wody wyrzuca kajutę ratunkową na powierzchnię. Aby zaś kajuta ratunkowa przy wysuwaniu się z gniazda nie ugrzęzła w niem, część środkowa kajuty musi być ku dołowi zbieżna, czyli cylinder musi być zastąpiony przez stożek ścięty. Kliny, zaciskając się pod pierścień, równocześnie przygniatają gumowy pierścień 3, wskutek czego następuje uszczelnienie przestrzeni 6. Aby zaś nie nastąpiło przytłoczenie kajuty ratunkowej wskutek zbyt wielkiej różnicy ciśnień pomiędzy ciśnieniem wody a powietrza zawartego w przestrzeni 6, jest przeprowadzony kanał 14 w postaci rury zakończonej zaworem 18. Trzon zaworu przechodzi przez płytę fundamentową i jest uszczelniony przy pomocy dławika 15. Skoro kajuta ma się oderwać, załoga odkręca grzybek zaworu zamykającego kanał 14 i woda wypełnia przestrzeń 6, wyrównując ciśnienie. Następnie kajuta ratunkowa wypływa na powierzchnię morza. Kajuta posiada w górnej półkuli okna 17 i właz 16, który może być otwierany i podnoszony od wewnątrz celem dawania sygnałów i dla dopływu powietrza, oczywiście przy spokojnem morzu. Równowaga pływającej kajuty jest zachowa-

wana przez to, że jej środek ciężkości leży przy płycie fundamentowej. Kajuta winna być wyposażona w tlen, żywność na kilka dni i urządzenie radiowe. Przytwierdzenie kajuty ratunkowej do łodzi podwodnej może być wykonane w sposób inny, aniżeli podany powyżej, np. w płytę fundamentową w dno gniazda wkręca się trzy śruby. Śruby te muszą być uszczelnione dławikami. Oprócz tych trzech śrub znajduje się pośrodku płyty jedna śruba sztyftowa, zapomocą której po zwolnieniu kajuty ratunkowej odpycha się kajutę od gniazda w górę. W ten sposób można poznać, czy kajuta została oderwana siłą wyporu wody od korpusu łodzi. Umocowanie kajuty śrubami jest korzystniejsze niż klinowe ze względu na momenty zginające.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kajuta ratunkowa dla załogi zatopionej łodzi podwodnej znamienna tem, że składa się ze stalowego cylindra zwężającego się konicznie ku dołowi, który osadzony jest w odpowiedniem stożkowatym gnieździe w łodzi podwodnej, przyczem cylinder zamknięty jest u dołu i u góry odpowiedniemi półkulami, a łódź oddzielona jest od kajuty szczelną ścianą, by w razie odłączenia się kajuty nie dostała się woda do komór.

2. Kajuta według zastrz. 1, znamienna tem, że oparta jest na pierścieniu (8) z profilowanego żelaza na pokładzie łodzi podwodnej i wystaje górną półkulą ponad pokład.

3. Kajuta według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że przestrzeń między nią, a wnętrzem łodzi podwodnej uszczelniona jest pierścieniem gumowym (3).

4. Kajuta według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że przytwierdzona jest do gniazda łodzi podwodnej zapomocą klinów (7), które zaczepiają swą zbieżną stro-

na o pierścień (8), umocowany w gnieździe łodzi, przyciskając równocześnie uszczelniający pierścień (3) gumowy.

5. Kajuta według zastrz. 4, znamiona tem, że kliny podsuwane są pod pierścień zapomocą mechanizmu, składającego się z koła (11), osi (10) i kół stożkowych (9), zazębiających się z naśrubkami nasadzonymi na nagwintowane trzpienie klinów, posiadającymi również kształt stożkowych kółek zębatach, przyczem klinów jest co najmniej trzy.

6. Kajuta według zastrz. 5, znamiona tem, że mechanizm do przesuwania klinów jest umieszczony w płycie fundamentowej (10) od dołu kajuty.

7. Kajuta według zastrz. 1 — 6, znamiona tem, że celem wyrównania różnicy pomiędzy ciśnieniem wody a ciśnieniem powietrza zawartego w przestrzeni (6), zaopatrzona jest ona od spodu w rurę (14),

zakończoną zaworem (18), którego trzon uszczelniony jest w płycie fundamentowej (10) dławikiem (15).

8. Kajuta według zastrz. 1 — 7, znamiona tem, że posiada w górnej półkuli okna (17) i właz (16), otwierany od wewnątrz.

9. Odmiana kajuty według zastrz. 1 — 8, znamiona tem że do przytwierdzenia jej do łodzi podwodnej użyte są trzy śruby, umieszczone w płycie fundamentowej kajuty, wkręcane w dno gniazda, przyczem sworznie śrub są uszczelnione w płycie fundamentowej (10) kajuty dławikami.

10. Kajuta według zastrz. 1 — 9, znamiona tem, że zaopatrzona jest w śrubę sztyftową, służącą do odpychania kajuty ratunkowej od dna gniazda w górę.

Antoni Pawłowski.
Władysław Augustyn.

